Připomínky KDP ČR k Návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další související zákony

A) Připomínky k navrhovanému znění novely

A1) K nově navrhovanému systému paušální daně

1) Připomínka k paušální dani – zásadní

Návrh

a1) Použít jiné kritérium, které nebude působit dále popsané problémy a komplikace a nepovede v mnoha případech k v důvodové zprávě uváděnému zjednodušení.

a2) Jako alternativní model je možné použit paušální daň stanovenou procentem z hrubých příjmů případně ve vazbě na provozovanou činnost s tím, že by toto dělení nemělo být dle výdajových paušálů tak komplikované a rozdělované na více podskupin, jako je v návrhu, ale dle jednotlivých činností, kdy by například bylo zvoleno řešení výběrem činností, které mají vyšší materiálové vstupy. Zde by byla výhodnější sazba oproti všem ostatním činnostem. Bylo by možné zvolit například činnosti podle údajů uváděných daňovými poplatníky, případně dle statistické klasifikace s tím, že za relevantní by bylo považováno, že poplatník má nadpoloviční příjmy z těchto činností.

b) Pokud bude zachován navrhovaný model, je nutno reagovat na problémy a komplikace, které uvádíme dále ve zdůvodnění.

Zdůvodnění

V souladu s tím, co Komora uváděla při projednávání návrhů změn v oblasti paušální daně v Poslanecké sněmovně, obecně uvádíme, že navržený systém tří pásem s dalšími podskupinami v jednotlivých pásmech, bude administrativně poměrně velmi náročný, bude přinášet výkladové problémy a nejednoznačnosti a je v rozporu s deklarovaným zjednodušením uváděným v důvodové zprávě. Tyto problémy z principu věci bude působit to, že při drobné změně jednotlivých příjmů, bude u poplatníků, kteří mají více činností podléhajících paušálním výdajům ve výši 40%, 60% a 80% docházet ke skokovému navýšení daně. Sporné a nejednoznačné například bude:

a) Jak budou posuzovány a rozdělovány do jednotlivých kategorií příjmy, které jsou společné pro více činností. Jako příklad lze uvést technické zhodnocení, které podnikatel jakožto nájemce provede v pronajatých prostorách a bude jej přefakturovávat na vlastníka.

b) Sporné bude také to, jakým způsobem budou posuzovány pro účely procentuálních poměrů dobropisy k jednotlivým příjmům. Budou snižovat příjmy, nebo pro účely procentuálního rozdělení do jednotlivých kategorií budou zohledňovány pouze příjmy bez těchto dobropisů?

c) Návrh neřeší, jak bude postupováno v případě, kdy poplatník využije paušální daň v rámci výhodnějšího pásma a správce daně při kontrole zjistí, že chybně stanovil procentuální poměry, nepřesáhne limit pro aplikaci paušální daně, ale měl by správně platit vyšší paušální daň. Bude v takovém případě možnost doplatit pouze rozdíl, nebo v takovéto situaci bude povinností zdanit standardně, a to včetně všech sankcí jako je pokuta za pozdě podané daňové přiznání?

d) S ohledem na to, že paušální pojistné nelze na rozdíl od paušální daně z příjmů zpětně změnit do nižšího pásma, pokud poplatník nedosáhl rozhodných příjmů pro dané pásmo v daném zdaňovacím období, bude orientace v paušální dani pro

poplatníky značně nepřehledná a v řadě případů bude pro poplatníky vzhledem k výši pojistného pro druhé a třetí pásmo výhodnější podat daňové přiznání. To ovšem jde proti záměru zákonodárce snížit administrativní náročnost nejen daní, ale i pojistného.

Navržený systém bude tedy poměrně velmi administrativně náročný a bude působit mnohé nejednoznačné situace. Z tohoto hlediska bychom znovu zopakovali náš možný alternativní návrh, aby paušální daň byla stanovena určitým procentem z příjmů, kdy u vyššího příjmu by výše daně lineárně narůstala, nevznikaly by skokové změny a nebylo by nutné navrhované komplikované rozdělování do množství pásem. Rozdílnou výši paušální daně podle materiálové náročnosti jednotlivých činností by bylo možné rozdělit například na dvě s tím, že dělítkem by nebyly paušální výdaje, ale skutečně provozované činnosti, kdy u materiálově náročných činností, definovaných například na základě údajů uváděných daňovými poplatníky, či dle statistické klasifikace, by byla výhodnější sazba, u všech ostatních pak méně výhodná sazba. Jako relevantní by byla brána situace, kdy poplatník bude mít více než padesát procent příjmů z těchto činností. Z hlediska údajů uvedených v důvodové zprávě se domníváme, že by dopad takovéto změny do státního rozpočtu nemusel být nijak zásadní, kdy je podle nás nutné posuzovat nejen přímý dopad do státního rozpočtu, ale také administrativní náklady na zvolený systém paušální daně jak na straně státní správy, tak na straně daňových subjektů. Jsme přesvědčeni, že v navrhovaném modelu tyto náklady výrazně narostou jak na straně státu, tak na straně daňových poplatníků. V mnoha případech pak nebude možné, aby poplatník zvládl novelou navrhovaný systém bez pomoci odborníka, což je také v rozporu s výše uvedenými principy i s tím, co uvádí k paušální dani důvodová zpráva. Poplatník bude také dopředu velmi obtížně odhadovat, jaká bude výše jeho povinností vůči státu a zda se mu model paušální daně vůbec vyplatí.

A2) Připomínky k paušální dani nad rámec návrhu, vycházející z projednávání KOOV v dané věci

2) K § 2a odst. 3 – zásadní

Návrh

Navrhujeme do § 2a odst. 3 přidat písm. c):

(Pro účely paušálního režimu se…)

„c) za příjmy ze samostatné činnosti považují také příjmy z prodeje a pronájmu majetku, který měl poplatník před přechodem do paušálního režimu resp. v posledním zdaňovacím období v době, kdy byl v paušálním režimu a podával přiznání, v obchodním majetku.“

Zdůvodnění:

Pokud poplatník pronajímá nebo prodává majetek, který má zařazen do obchodního majetku, jedná se o příjem dle § 7. V okamžiku, kdy přejde do paušálního režimu, nemá obchodní majetek (viz též názor GFŘ vyjádřený KOOV 584/19.05.21 Některé

nejasné otázky ohledně nové metody paušální daně) a tudíž příjem z pronájmu a prodeje zdaní v § 9 resp. § 10 (pokud není tento příjem osvobozen). Pokud tyto příjmy přesáhnou 25 tis. Kč (což je u poplatníků, kteří přešli z daňové evidence na paušální režim a prodají nepotřebný dlouhodobý majetek časté) jsou důvodem pro nenaplnění podmínek paušální daně a způsobí povinnost podat přiznání. Pokud poplatník podá přiznání a v něm uplatní skutečné výdaje (dle daňové evidence nebo účetnictví), dojde tím k navrácení majetku do obchodního majetku a tudíž ke zdanění těchto příjmu v dílčím základu dle § 7 (a nikoliv dle § 9 nebo 10). Tudíž poplatník (pokud nepřekročí určenou hranici pro příjmy v § 7) opět naplňuje podmínky pro paušální daň a přiznání nemá povinnost podat. Dostává se tedy do cyklu. Způsob výkladu k opuštění tohoto cyklu navržený GFŘ ve výše uvedeném KOOV – ponechat tyto příjmy v dílčím základu § 9 nebo § 10, přesto že poplatník vykazuje skutečné výdaje – nekoresponduje se ZDP a povede k řádě nejasností ohledně uplatňování výdajů souvisejících s tímto majetkem. Výše uvedená změna řeší tento problém jednoduchým způsobem a je v duchu zjednodušení povinností drobných podnikatelů aniž by tím snižovala odvody daní (v případě, že příjem z prodeje přesáhne spolu s příjmy z činnosti příslušnou hranici pro příjmy v § 7, poplatník přiznání podat musí.)

3) K § 23 odst. 8 ZDP – zásadní

Návrh

Navrhujeme v § 23 odst. 8 v poslední větě vypustit:

(Při přechodu ze zdaňovacího období, za které je daň poplatníka rovna paušální dani, do zdaňovacího období, ve kterém poplatník vede účetnictví nebo uplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7, se základ daně upraví za zdaňovací období, ve kterém poplatník vede účetnictví nebo uplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7, o hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem s výjimkou pohledávek uvedených v § 24 odst. 2 písm. y), o hodnotu dluhů, které by při úhradě byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů, s výjimkou přijatých a zaplacených záloh,…) „~~a o cenu nespotřebovaných zásob~~"

Zdůvodnění

1. Zákon stanoví, že základ daně má být upraven, nestanoví však, zda má být zvýšen či snížen

2. Při přechodu z daňové evidence na paušální výdaje má logické opodstatnění skutečnost, že se základ daně zvyšuje o hodnotu nespotřebovaných zásob. Jedná se o položku, které v minulosti snižovala základ daně (v době vykazování skutečných výdajů dle daňové evidence vykázal pokladník výdaj) aniž by nakoupené zásoby byly užit k dosažení příjmů.

Při přechodu z období, kdy poplatník vykazoval paušální daň toto opodstatnění chybí, neboť výdaj za nákup nespotřebovaných zásob neovlivňoval základ daně v době nákupu. Není tedy jednoznačné, zda úpravou je míněno zvýšení či snížení základu daně, ale logické není ani jedno.

Poplatník, který tak nakoupil zásoby v prosinci (a nespotřeboval je) je tak bezdůvodně daňově znevýhodněn oproti poplatníkovi, který za stejné situace nakoupí zásoby v lednu.

Situace je zde stejná i u poplatníka, který nově uplatňuje účetnictví (zásoby uplatní na snížení základu daně právě tehdy, pokud je použije v době uplatnění účetnictví nezávisle na tom, kdy je pořídil) i u poplatníka který vykazuje paušální výdaje (pořízené zásoby neovlivní základu daně nikdy).

4) K § 38lc ZDP - zásadní

Návrh

Navrhujeme v § 38lc prodloužit lhůtu na 1 měsíc:

(1) Oznámení o vstupu do paušálního režimu může poplatník daně z příjmů fyzických osob podat správci daně ***do konce prvního měsíce*** *zdaňovacího období.* ***Lhůta dle § 38lk odst. 5 tímto není dotčena.***

Zdůvodnění

Lhůta 10 kalendářních dní (tedy v praxi 5 -7 pracovních dní) pro rozhodnutí o přechodu na paušální daň je velmi krátká a dle našeho názoru neexistují důvody, proč je nutné, aby tuto informaci měl správce daně tak rychle. Jediným důvodem včasného rozhodnutí je povinnosti 20. 1. uhradit zálohu. Je sice pravda, že většina poplatníků se může rozhodovat již před uplynutím předcházejícího zdaňovacího období, obecně však nejdříve 1. 1. (a někdy teprve i později) mají jistotu, že splňují všechny potřebné podmínky pro podání oznámení.

Pokud daňová správa nemá k této lhůtě speciální důvod, navrhujeme ji prodloužit na měsíc s tím, že poplatníkovi, který se rozhodne po 20.1 sice má možnost se přihlásit, je však již v prodlení s platnou se všemi důsledky.

A3)

5) K ČÁST DRUHÁ, změna ZDP, Čl. III Přechodná ustanovení, bod 11 - zásadní

Návrh

Výslovně uvést do důvodové zprávy, že každý poplatník včetně nájemce a uživatele (který provedl technické zhodnocení a má právo toto technické zhodnocení odpisovat) může příslušné rozhodnutí o kulturní památce učinit samostatně bez ohledu na rozhodnutí samotného vlastníka nemovité věci.

Pokud takový režim nebyl a není záměrem novely, navrhujeme tento režim novelou umožnit.

Dále navrhujeme upravit druhý odstavec důvodové zprávy k bodu 11. v tom smyslu, že kulturní památky mohly být již před novelou zařazeny do jiné odpisové skupiny než pouze do šesté odpisové skupiny.

Zdůvodnění

Věta třetí předmětného přechodného ustanovení dává poplatníkovi možnost rozhodnout od 1. ledna 2022, že od tohoto zdaňovacího období se daná nemovitá věc pro účely ZDP nepovažuje za kulturní památku.

Vzhledem ke skutečnosti, že poplatník může být k předmětné nemovitosti z titulu provedeného technického zhodnocení v pozici jak odpisovatele (vlastníka) tak i v pozici nájemce či uživatele s možností odpisování, doporučujeme, pro odstranění případných výkladových sporů, uvést výslovně minimálně do důvodové zprávy, že každý poplatník (vlastník, nájemce, uživatel) může toto rozhodnutí provést samostatně a jeho rozhodnutí neovlivní „daňový režim“ u jiného poplatníka. Tj. poplatník-vlastník nemovitosti může rozhodnout, že nemovitá věc se již nebude považovat za kulturní památku, ale poplatník-nájemce, který provedl technické zhodnocení na nemovité věci ji stále může považovat za kulturní památku a i nadále odpisovat dle § 30 odst. 6 ZDP.

Pokud výše uvedený režim nebyl a není záměrem novely, navrhujeme tento režim umožnit. V opačném případě by nájemci/uživatel mohl být negativně daňově postižen (vyšší míra předpokládaného zdanění) v závislosti na rozhodnutí vlastníka nemovitosti, bez možnosti tuto skutečnost jakkoliv ovlivnit. Dále v praxi se o této skutečnosti nájemce či uživatel (uživatelé) nemusí včas nebo vůbec dozvědět a z toho by pro ně mohly plynout další dodatečné sankce a penalizace (např. vlastník rozhodne o změně režimu při pracování svého daňového přiznání za 2022 v 11. červnu 2023 a nájemce přitom svoje daňové přiznání za 2022 již podal k 1.dubnu/1.květnu 2023).

V současné době je již možné odpisovat kulturní památky v jiné než šesté odpisové skupině (např. položka 6-8 přílohy ZDP, CZ-CC 1273 Historické nebo kulturní památky zahrnuje pouze některé budovy a stavby, obdobně zatřídění do šesté odpisové skupiny je „limitováno“ přechodnými ustanoveními k zákonu č.669/2004 Sb., ve znění zákona č. 545/2005 Sb.).

6) K ČÁST ŠESTÁ, čl. VII, bod 4, navrhovaný § 101g odst. 3 zákona o DPH – zásadní

Návrh

Navrhujeme, aby úprava lhůty vedoucí k ulehčení situace plátců byla provedena systémově správně a nevybočovala tedy z řady ostatních případů, kdy je počátek běhu lhůty vždy vázán na okamžik doručení, To znamená prodloužit lhůtu na reakci na výzvu ohledně kontrolního hlášení na 10 pracovních dnů (nebo 14 kalendářních dnů) ode dne doručení výzvy.

Zdůvodnění

Je pravdou, že v této chvíli to přinese delší dobu na reakci plátců ohledně výzev týkajících se kontrolního hlášení, kteří si vybírají datovou schránku pravidelně a budou tak mít více než 5 pracovních dnů, jako doposud. Ale na druhou stranu se tím zavádí

úplně speciální úprava počítání lhůty, které platí pouze pro výzvy v souvislostí s kontrolním hlášením, což je značně nesystémové. Navrhujeme proto k ulehčení situace plátců prodloužení stávající lhůty na 10 pracovních dnů (nebo 14 kalendářních), počátek ale bude vázán na okamžik doručení výzvy.

7) K ČÁST ŠESTÁ, čl. VII, bod 5, navrhovaný odst. 2 § 101h zákona o DPH – zásadní

Návrh

a) Použít v případě s.r.o. kritérium, které bylo použito například v souvislosti s COVID programy, případně jiné logicky zdůvodnitelné kritérium.

b) Pokud bude použito u s.r.o. stávající kritérium, je nutno vysvětlit důvody pro použití daného kritéria tak, aby zde nebylo riziko nepřípustné diskriminace.

Zdůvodnění

Pozitivně hodnotíme automatické snížení sankcí na polovinu u vybraných poplatníků. Nicméně není zřejmé, a to ani z důvodové zprávy, proč se tento model týká pouze společností s ručením omezeným s jediným společníkem. Pokud má jít o menší podnikatele, mohla by být definice jiná, například obdobná té, která byla používána v souvislosti s covidovými programy. Bez toho, že by zvolené kritérium bylo nějak odůvodněno, hrozí riziko jeho napadení z hlediska nepřípustné diskriminace. Není například zřejmé, jaký rozdíl je mezi společnostní s ručením omezeným vlastněnou jednou fyzickou osobou a společnosti s ručením omezeným, kterou vlastní manželé. Doporučujeme proto použít kritéria, která byla využívána u covidových programů.

8) K ČÁST SEDMÁ, čl. IX - změna daňového řádu - § 72 odst. 6 – zásadní

Chybí poznámka pod čarou - předpokládáme odkaz na § 3 odst. 1 a 2 zákona č. 300/2008 Sb. ve znění účinném od 1. 1. 2023:

ČÁST SEDMÁ

Změna daňového řádu

1. Čl. IX

V § 72 odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 170/2017 Sb. a zákona č. 283/2020 Sb., se slova „mu byla zřízena“ nahrazují slovy „se zřizuje“ a na konci odstavce se doplňuje věta, která zní: „Přitom se nepřihlíží k datové schránce fyzické osoby podle jiného právního předpisu[5)].“.

(6) Má-li daňový subjekt nebo jeho zástupce zpřístupněnu datovou schránku, která ~~mu byla zřízena~~ **se zřizuje** ze zákona, nebo zákonem uloženou povinnost mít účetní

závěrku ověřenou auditorem, je povinen formulářové podání učinit pouze elektronicky podle odstavce 2 písm. c), a to datovou zprávou odeslanou způsobem uvedeným v § 71 odst. 1. **Přitom se nepřihlíží k datové schránce fyzické osoby podle jiného právního předpisu[5]).**

B) Připomínky nad rámec novely

Uvádíme některé naše koncepční připomínky, o nichž jsme přesvědčeni, že tyto připomínky by v mnoha případech vedly ke zjednodušení v oblasti a ke snížení administrativní zátěže podnikatelů, což je v současné době velmi žádoucí. Mimo to samotná novela reaguje na mnohé aktuální praktické problémy, což je jistě pozitivní. Proto by i z hlediska legislativního neměl být zásadní problém ji o řešení dalších otázek rozšířit.

9) K § 6 odst. 6 ZDP

Návrh

V případě použití vozidla zaměstnancem k soukromým účelům doporučujeme zjednodušení spočívající v tom, že by u takovýchto automobilů nemusela být vůbec vedena kniha jízd (a to ani pro účely DPH) a došlo by k navýšení příjmů zaměstnance oproti současnému 1% ze vstupní ceny automobilu. Řešení by bylo dobrovolné, tzn. nemuselo by být použito povinně. Příklady možných alternativ o jakou výši příjmu by se mělo jednat, jsou uvedeny níže.

Zdůvodnění

Cílem úpravy by mělo být zejména:

i) Zjednodušení administrativní náročnosti určení soukromého použití (bez nutnosti vést knihu jízd za každé vozidlo/každého zaměstnance).

ii) Použití stejného způsobu určení soukromého užití pro účely daní z příjmů a DPH.

Na základě výše uvedeného se nám jeví jako nejvhodnější španělský nebo německý model (viz dále).

Při správném stanovení paušálu za soukromé užití by dle našeho názoru nemělo docházet ke snížení příjmů státního rozpočtu a zároveň by došlo k významnému ulehčení administrativní zátěže poplatníků.

Zahraniční úprava:

Německo
Za nepeněžní příjem zaměstnance se považuje částka ve výši 1 % ceny vozu měsíčně. Hodnotu pohonných hmot spotřebovaných pro soukromé účely lze určit na základě knihy jízd. Alternativně je však možné hodnotu pohonných hmot spotřebovaných pro soukromé účely určit paušálně, a to obecně ve výši 0,03% ceny vozu měsíčně za každý km mezi místem zaměstnání a bydlištěm zaměstnance.

Španělsko
V případě, kdy motorové vozidlo vlastní zaměstnavatel a poskytne ho zaměstnanci i k soukromým účelům se za příjem zaměstnance považuje částka ve výši 20% ceny vozu ročně. Tato částka zahrnuje veškeré náklady související s provozem motorového vozidla (daně, pojištění, palivo).

Itálie
Výše příjmu zaměstnance související s motorovým vozidlem poskytnutým zaměstnavatelem i pro soukromé účely je každoročně stanovena zvláštní institucí (Automobile Club d'Italia). Tato částka zahrnuje také související náklady včetně paliva spotřebovaného pro soukromé účely.

Slovensko
Obdobná úprava jako v České republice. Za příjem zaměstnance je v souvislosti s použitím motorového vozidla poskytnutého zaměstnavatelem i pro soukromé účely považována částka ve výši 1% hodnoty vozidla měsíčně. Tato částka se však počínaje 2. kalendářním rokem snižuje o 12,5% za každý kalendářní rok. Soukromou spotřebu pohonných hmot nelze určit paušálně, poměr soukromého a pracovního užití vozidla se tak stanoví na základě knihy jízd (či obdobné evidence).

Maďarsko
Použití vozidla poskytnutého bezúplatně zaměstnavatelem zaměstnanci je osvobozeno od daní z příjmů. Určení soukromé spotřeby pohonných hmot se provádí na základě knihy jízd (či obdobné evidence).

10) K § 6 odst. 8 ZDP

Návrh

Navrhujeme v první větě ustanovení § 6, odst. 8 nahradit písmeno d) písmenem e).

Zdůvodnění

Cílem úpravy je v současné době, kdy je většina zaměstnanců v THP pozicích nucena pracovat z domova, umožnit zaměstnavatelům vyplácet náhrady za povinná plnění poskytovaná zaměstnavatelem na vytváření a dodržování pracovních podmínek pro

výkon práce stanovené zákoníkem práce (náhrady za otop, osvětlení, vodné a stočné, elektrickou energii, náklady za internet, atd.) paušální částkou. Tato úprava navazuje na závěry Koordinačního výboru č.j. 546/26.5.19 ze dne 20.11.2019.

11) K § 10 odst. 1 písm. a) ZDP

Návrh

Navrhujeme vypustit část věty „a příjmů z provozu výroben elektřiny, ke kterému není vyžadována licence udělovaná Energetickým regulačním úřadem,“.

Zdůvodnění

Jak bylo zmíněno a odsouhlaseno při projednávání příspěvku na Koordinační výbor č. 495/25.01.17, provozovatelé fotovoltaických elektráren, kteří dodávají elektrickou energii do veřejné sítě a dostávají z výboru této elektřiny tzv. zelený bonus, musejí mít na provozování elektrárny licenci od Energetického regulačního úřadu. Zmíněný dovětek se tedy na tyto případy neuplatní. V jiném případě však při provozování fotovoltaické elektrárny nevzniká provozovateli žádný příjem. Zmíněné ustanovení je tak prázdné a matoucí, doporučujeme jej proto vypustit.

12) K § 19 odst. 11 ZDP - zásadní

Návrh

Navrhujeme vypuštění § 19 odst. 11 ZDP, resp. minimálně alternativně vypuštění písm. b) a c) daného ustanovení.

Zdůvodnění

Navrhujeme výše uvedené ustanovení ze zákona vypustit. Z odůvodnění doplnění tohoto ustanovení do zákona je patrno, že jeho cílem bylo řešení problematiky zdaňování investičních fondů, kdy se předpokládalo jejich zdaňování sazbou nula a z toho následně dovozované vyloučení osvobození ve vztahu mateřská a dceřiná společnost. V zákoně pak bylo zvoleno jiné řešení, kdy byla schválena definice základního investičního fondu, který může uplatnit sazbu 5% DPPO. Z tohoto hlediska je tedy uvedená úprava nadbytečná. Mimo to může působit v praxi zbytečné výkladové problémy. V rámci ČR byly tyto výkladové problémy odstraněny tím, že v pokynu GFŘ D-22 je výslovně uvedeno, že uvedená restrikce se nevztahuje na slevy na dani a odčitatelné položky. Pak ale je dle našeho názoru uvedená množina prázdná, protože si nedovedeme představit, co by mělo být onou obdobnou úlevou na dani, na kterou by předmětná restrikce měla dopadat. Mimo to bude tato restrikce působit problémy ve vztahu k zahraničí, kdy nevíme, co má být považováno z hlediska zahraničních právních předpisů za onu obdobnou úlevu na dani, která by měla vést ke ztrátě

osvobození. Dále se domníváme, že je nelogické, aby uvedená restrikce dopadala i na situace, kdy si poplatník může zvolit osvobození či obdobnou úlevu na dani, ale on se rozhodne zvolit zdanění. Nerozumíme tomu, proč by v tomto případě mělo dojít ke ztrátě nároku na osvobození od daně. Domníváme se, že by mohlo být minimálně sporné, zda takováto restrikce není v rozporu se Směrnicí. Dalším výkladovým problémem uvedené úpravy pak může být v posledním písmeni zmiňovaná sazba daně ve výši nula. Z úpravy není zřejmé, zda jde o sazbu nominální nebo efektivní. Mimo to, v některých zemích (např. Švýcarsko) máme korporátní daň jak na úrovni celostátní, tak na úrovni regionální (ve Švýcarsku federální a kantonové daně). Vzniká potom otázka, které z těchto daní musejí mít nulovou sazbu, aby se uplatnila daná restrikce.

13) K § 20b ZDP - zásadní

Návrh

Doporučujeme, aby v tomto ustanovení bylo výslovně upraveno zdanění výplaty ostatních kapitálových fondů ze zahraničí, a to stejně jako je tomu v tuzemsku. To je příjem ponížený o daňovou nabývací cenu s tím, že případný kladný rozdíl je zdaněn 15 % srážkovou daní.

Zdůvodnění

Domníváme se, že v souladu se zásadou nediskriminace je výše uvedený způsob zdanění možné dovodit i v současné době. Pro odstranění jakýchkoliv výkladových problémů však doporučujeme pro právní jistotu poplatníků tento způsob zdanění výslovně zakotvit do textu zákona.

14) K § 23 odst. 3) písm. a) bod 17 ZDP - zásadní

Návrh

Na základě výše uvedeného navrhujeme omezit aplikaci § 23 odst. 3 písm. a) bod 17 v případě vztahu mezi dvěma daňovými rezidenty.

Zdůvodnění

Navrhujeme, aby předmětná úprava byla vyloučena v případě vztahu mezi daňovými rezidenty. Uvedená úprava de facto vede k tomu, že z titulu cen obvyklých dochází pouze ke zvýšení základu daně, pokud není rozdíl dorovnán (jestliže je rozdíl dorovnán, tak logicky nedochází už k rozdílu mezi cenou sjednanou a cenou obvyklou). Domníváme se, že takový závěr je v rozporu s principem úpravy základu daně z titulu cen obvyklých v rámci tuzemska, kdy cílem by mělo být zabránit

v přesunech ztrát či jiných daňových výhod mezi poplatníky pomocí neobvyklých cen. Pak by ale výsledkem daňových úprav měla být situace taková, jako kdyby k rozdílu v cenách obvyklých nedošlo. To ale uvedené znění § 23 odst. 3 písm. a) bod 17 ZDP nezaručuje, kdy důsledkem je, že z titulu porušení cen obvyklých dochází pouze k doměření daně a úprava tak de facto představuje sankci, nikoliv úpravu základu daně.

15) K § 23e odst. 3 ZDP - zásadní

Návrh

Obecně je možné říci, že identifikace nákladů, které mají být zahrnuty do nadměrných výpůjčních nákladů, je v textu zákona uvedena velmi obecně a nejednoznačně. Domníváme se proto, že především v oblasti kapitalizovaných úroků, derivátů, kurzových rozdílů a leasingových úroků by tato úprava měla být zpřesněna tak, aby byla více jednoznačná a nesporná.

Zdůvodnění

Z textu zákona téměř nevyplývá, jak identifikovat, o jaké náklady se jedná s tím, že popis je částečně pouze v důvodové zprávě. Například způsob praktický zahrnování kapitalizovaných úroků v zásadě nevyplývá z textu zákona (dle textu zákona by se zřejmě měl zahrnovat celý kapitalizovaný úrok) a řešení je popsáno toliko v důvodové zprávě.

16) K § 23e odst. 3 písm. f) ZDP - zásadní

Návrh

Navrhujeme řádně stanovit vyvratitelnou domněnku výše úrokových nákladů, a to procentem z leasingové splátky, obdobně jak tomu bylo § 25 odst. 1 písm. zm) ZDP ve znění platném od 1. 1. 2008, případně jak tomu v současné době je u nepřímých nákladů v § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP. Vylučovala by se stanovená část časově rozlišené leasingové splátky, pokud by poplatník neprokázal, že je úrok zahrnutý do časově rozlišené leasingové splátky nižší.

Zdůvodnění

V případě poplatníků, kteří neúčtují dle mezinárodních účetních standardů, bude v praxi velmi obtížné a nejednoznačné určit výši úrokové složky zahrnuté to leasingové splátky. V této souvislosti není možné souhlasit s tezí, že ve většině leasingových smluv je tento údaj zapracován. Opak je pravdou. I pro správce daně by pak bylo při praktické aplikaci jednodušší, aby zde byla možnost paušalizace této úrokové složky

a snížily se tak náklady jak na straně daňových subjektů, tak na straně správců daně. Navržená úprava je zcela obecná a nejednoznačná a bude v praxi působit při realizaci značné praktické problémy.

w) finanční výdaje (náklady), kterými se pro účely tohoto zákona rozumí úroky z úvěrových finančních nástrojů a související výdaje (náklady), včetně výdajů (nákladů) na obstarání, zpracování úvěrů, poplatků za záruky, pokud je věřitel osobou spojenou ve vztahu k dlužníkovi (§ 23 odst. 7).

17) K § 23e odst. 3 písm. h) ZDP - zásadní

Návrh

Navrhujeme toto písmeno vypustit nebo jej podrobněji specifikovat.

Zdůvodnění

Není zcela zřejmé, o jaké další výdaje se jedná. Navrhovaná úprava může působit problémy a komplikace při stanovení hranic toho, co je a co není považováno za dané výdaje.

18) K § 23e odst. 6 ZDP - zásadní

Návrh

Navrhujeme, aby v § 23e odst. 6 došlo k úpravě poslední věty tak, že neuznané nadměrné výpůjční výdaje budou přecházet na právního nástupce v rozsahu, v jakém přechází na tohoto právního nástupce titul, k němuž se neuznané nadměrné výpůjční výdaje váží (například zápůjčka nebo smlouva o finančním leasingu).

Zdůvodnění

Navrhované ustanovení jde nad rámec Směrnice ATAD. V rámci přeměn má právní nástupce obecně možnost (za splnění stanovených podmínek) převzít určité položky odčitatelné od základu daně jako jsou daňové ztráty nebo odpočet na podporu výzkumy a vývoje. Současně má právní nástupce určité povinnosti, jako například povinnost pokračovat v odpisování započatém právním předchůdcem. Tato pravidla vedou k tomu, že přeměny společností jsou v obecné rovině daňově neutrální. Navrhované znění by vedlo k situaci, kdy by například v rámci fúze byla převzata zápůjčka právním nástupcem, tento právní nástupce by byl povinen úrokové náklady podrobit testu dle §23e, ale neměl by možnost použít neuznané nadměrné výpůjční výdaje evidované právním předchůdcem.

Domníváme se, že navrhovaný text úpravy, dle kterého nebude mít právní nástupce možnost snížit si výsledek hospodaření o neuplatněné nadměrné výpůjční výdaje zanikající společnosti, jde proti obecné daňové neutralitě přeměn zakotvené v ZDP u jiných odčitatelných položek relevantních pro daňové účely (ztráty, opravné položky daňové aj.).

19) K § 23g odst. 5 ZDP - zásadní

Návrh

Navrhujeme rozšířit variantu, kdy přeceněná cena bude relevantní pro daňovou oblast i na další případy, kdy dle zahraniční právní úpravy dochází z titulu přeměny či vkladu ke zdanění.

Zdůvodnění

Současná česká právní úprava vychází z toho, že v případě přeshraničních vkladů a přeměn se v České republice vždy vychází z nepřeceněné ceny. Toto řešení však vychází z mylného předpokladu, že v zahraničí nikdy nedochází z titulu vkladu a přeměny ke zdanění, jak je tomu v ČR. V souladu se směrnicí je tomu ale v některých státech jinak a vklady či přeměny podléhají zdanění. Příkladem může být Slovensko. V těchto případech je pak nezbytné zajistit, aby daňová základna v ČR byla přeceněná cena, která byla v zahraničí zdaněna. Opačný postup je mimo jiné v rozporu s komunitárním právem.

20) K § 24 ZDP - Ztráta z prodeje majetkových složek daňově uznatelným nákladem - zásadní

Návrh

Navrhujeme z ustanovení § 24 ZDP vypustit veškerá ustanovení vylučující ztrátu z prodeje majetku (§ 24 odst. 2 písm. w), s), ta), tb), ze)).

Zdůvodnění

Domníváme se, že omezení uplatnění ztráty v těchto případech je nesystémové, komplikuje uplatňování daně z příjmů a neodpovídá ekonomické realitě. Případné obcházení či účelové vytváření daňových ztrát je možné doměřit s využitím standardních procesních instrumentů zakomponovaných v daňovém řádu resp. navazující judikatuře. Aby bylo možné toto účelové vytváření daňových ztrát lépe podchytit, mohlo by být alternativním řešením to, že by ztrátu ve výše uvedených případech (§ 24 odst. 2 písm. w), s), ta), tb)) bylo možné uplatnit v případě dodržení ceny obvyklé dle § 23 odst. 7 ZDP i v případě transakcí s nespojenými osobami.

21) K § 24 odst. 7 a § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP - zásadní

a) Návrh

V § 24 odst. 7 ZDP se v závěrečné části ve větě čtvrté vypouští slovo „přímo“.

Zdůvodnění

Legislativně technická úprava sjednocující text umožňující zvýšit daňovou nabývací cenu o daňově neuznatelné náklady dle § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP s obdobným textem v § 24 odst. 2 písm. r) ZDP.

b) Návrh

V § 24 odst. 7 ZDP se v závěrečné části ve větě osmé nahrazují slova „ při snížení základního“ textem „při snížení vlastního kapitálu“.

Zdůvodnění

Nabývací cena se již nyní zvyšuje o plnění do vlastního kapitálu (nikoli pouze základního). Zrcadlově by poplatníci měli přednostně snižovat nabývací cenu při výplatách z vlastního kapitálu (úprava byla v roce 2015 předjednána se zástupci GFŘ).

c) Návrh

V § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP se ve větě druhé vypouštějí slova „režijní (nepřímé)“ a „režijních (nepřímých)“.

Zdůvodnění

Tím, že se umožní používat paušalizaci nákladů u veškerých nákladů, které jsou daňově nerelevantní dle § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP, dojde k výraznému zjednodušení a odstranění mnohých výkladových problémů, které předmětné ustanovení v současné době v praxi působí. Obdobná úprava umožňující paušalizaci veškerých nákladů daňově nerelevantních dle tohoto ustanovení je používána i v jiných zemích EU.

22) K § 25 odst. 1 písm. zl) ZDP

Návrh

Znovu navrhujeme doplnění, že se jedná pouze o přímou závislost mezi úroky a ziskem. Ze zákona není zcela zřejmé, co je myšleno slovem „převážně“. Navrhujeme toto upřesnit v textu zákona nebo slovo „převážně“ úplně vypustit.

Zdůvodnění

V ZDP není stále definováno, zda se jedná o závislost přímou nebo nepřímou (přitom již bylo řešeno v rámci KV). Dále není zcela zřejmé, co je myšleno slovem „převážně“. Navrhujeme doplnit v přímo v textu zákona nebo úplně vypustit.

23) Obecně k majetku k § 26 a násl. ZDP - zásadní

Návrh

Navrhujeme výrazné zjednodušení v oblasti majetku a to těmito způsoby:

1. Snížení počtu odpisových skupin, případně ideálně zahrnutí většího rozsahu majetku přímo do daňově uznatelných nákladů s tím, že poplatník by mohl za stanovených omezení kritérium stanovit přísnější (nižší kritérium pro zařazení do odpisovaného majetku obdobně jako je tomu dnes v případě technického zhodnocení), tj. povinný limit ve výši 80 000 Kč s tím, že poplatník může stanovit limit nižší.

2. Zavedení dobrovolného paušálu (např. procentem ze vstupní ceny), do jehož výše by náklady na majetek byly daňově uznatelné bez ohledu na to, zda by šlo o opravy či technické zhodnocení). Dobrovolnost by spočívala v tom, že poplatník by si za stanovených podmínek a omezení mohl vybrat, zda u majetku použije současný systém, nebo využije uvedeného paušálu s tím, že pro jednotlivý majetek by nebylo možné toto rozhodnutí měnit.

3. Zavedení systému, kdy u pravidelně obnovovaného majetku (např. motorová vozidla či výpočetní technika) by zisk z prodeje majetku nebyl zdaňován, ale snižoval by vstupní cenu nově pořízeného majetku.

Zdůvodnění

Považujeme za zcela nezbytné provést změny vedoucí ke zjednodušení v rámci stávajícího zákona a to v oblastech, které v praxi působí nejvíce zbytečných výkladových problémů a nejasností a vedou ke zbytečným a nákladným sporům. Oblast majetku k nim bezpochyby patří. Je nutné zdůraznit, že v dlouhodobém horizontu jsou tyto změny z pohledu státního rozpočtu neutrální. V případě majetku jde totiž o daňově uznatelné náklady, které se pouze složitě „časově rozlišují“. Cílem daného návrhu je tyto komplikace, které zbytečně zatěžují jak správce daně, tak daňové subjekty odstranit či alespoň co možná nejvíce snížit.

24) Přecenění při převzetí jmění FO k § 30 odst. 10 písm. a) ZDP - zásadní

Návrh

a) V § 30 odst. 10 písm. a) se na konci doplňují slova „s výjimkou poplatníka uvedeného v § 2, který nabyl jmění převodem jmění na společníka, u majetku nabytého převodem jmění na společníka,“

b) Alternativním komplexní řešení, o kterém jsme již s MF diskutovali, je mít možnost zdaněné přecenění při převzetí jmění společníkem FO odpisovat podobně jako goodwill nebo oceňovací rozdíl z titulu nákupu obchodního závodu dle § 23 odst. 15 ZDP.

Zdůvodnění

Fyzická osoba, která nabyla majetek převodem jmění, je neoprávněně krácena na svém majetku, když podle dosavadního znění § 30 odst. 10 písm. a) je povinna jako právní nástupce zaniklé společnosti pokračovat v odepisování započatém zaniklou společností. Důvodem je skutečnost, že podle § 10 odst. 1 písm. j) je fyzická osoba povinna zahrnout nepeněžní příjem z převzetí jmění společníkem do dílčího základu daně z příjmů, a to v ocenění podle zvláštního právního předpisu. Podle dosavadní právní úpravy však nemůže jako právní nástupce zaniklé společnosti, jejíž jmění převzala, použít reprodukční pořizovací cenu zjištěnou podle zvláštního právního předpisu, ačkoliv tato cena vešla do ocenění jmění pro účely daně z příjmů fyzických osob.

25) K § 34 odst. 1 ZDP – zásadní

a) Navrhujeme, aby poplatník měl možnost v případě uplatnění ztráty do budoucna se rozhodnout, že tuto ztrátu může uplatnit v rozmezí 0 – 5 zdaňovacích období. Tj. oproti současnému stavu by se nerozhodoval pouze jestli ztrátu uplatní nebo ne, ale měl by možnost určit, že ji bude chtít uplatnit do budoucna, například maximálně po dobu dvou zdaňovacích období. Z hlediska rozhodování a nevratnosti tohoto rozhodnutí by byl uplatněn režim, který je uplatňován v současné době.

b) Navrhujeme, aby bylo možné rozhodnutí uvedené pod písmenem a) realizovat dodatečně, pokud původně vyšla daňová povinnost, která je následně měněna v daňovou ztrátu, ať už v rámci kontroly, či rozhodnutím poplatníka, například prostřednictvím dodatečného daňového přiznání.

c) Navrhujeme, aby nevznikala povinnost platit úrok z prodlení při přechodu na paušální výdaje také v následující situaci. Poplatník vykáže za rok 2020 daňovou ztrátu, kterou odečte od kladného základu daně za rok 2019, v roce 2021 bude chtít uplatnit paušální výdaje a z toho titulu mu vzniká povinnost zvýšit základ daně za rok 2020 formou dodatečného daňového přiznání. Pokud toto přiznání podá

v termínu pro podání daňového přiznání za rok 2021, nebude platit úroky z prodlení. Nicméně, v důsledku tohoto postupu dojde ke snížení, případně úplné eliminaci, daňové ztráty za rok 2020 a tím pádem zároveň vzniká povinnost podat dodatečné daňové přiznání za rok 2019, kdy byla ztráta původně uplatněna. U tohoto dodatečného daňového přiznání však v současné úpravě chybí možnost neplatit úrok z prodlení i v situaci, kdy bude podáno v termínu pro podání řádného daňového přiznání za rok 2021, kdy budou uplatněny paušální výdaje. Jelikož i v tomto případě je příčinou podání dodatečného daňového přiznání přechod na paušální výdaje, navrhujeme, aby i v tomto případě nebyla povinnost platit úroky z prodlení, pokud bude dodatečné daňové přiznání za rok, ve kterém byla uplatněna daňová ztráta, podáno v termínu pro podání daňového přiznání za rok, ve kterém poplatník uplatňuje paušální výdaje.

Zdůvodnění:

Ad a) Již při projednávání novely, umožňující zpětné uplatnění daňové ztráty bylo přislíbeno, že do budoucna bude možné nejenom se rozhodnout, zda poplatník bude ztrátu do budoucna uplatňovat či nikoliv, ale že by v intervalu 0 - 5 zdaňovacích období určil počet zdaňovacích období, po které bude chtít ztrátu uplatnit. Proces rozhodování a jeho nevratnost by byla obdobná jako nyní.

Ad b) Na základě projednávání daně věci v rámci koordinačního výboru GFŘ uzavřelo, že i v případě, kdy i v daňovém přiznání vznikne daňová povinnost, musí se poplatnk v termínu pro podání daňového přiznání závazně rozhodnout o uplatnění či neuplatnění ztráty do budoucna. Tento postup je značně nepraktický, neboť v situaci, kdy poplatník neví, jestli, a pokud ano, jaká bude výše daňové ztráty, se může obtížně rozhodnout pro volbu jedné z alternativ. Proto bychom doporučovali vázat toto rozhodnutí například na lhůtu pro podání dodatečného daňového přiznání, případně doručení rozhodnutí o změně daňové povinnosti na daňovou ztrátu.

Ad c) Jsme přesvědčeni, že v tomto případě z hlediska smyslu a cíle právní úpravy není důvod k placení úroku z prodlení, a to i v souladu s relevantní judikaturou. Proto navrhujeme tuto situaci výslovně řešit v textu právní normy.

26) K § 38da ZDP - zásadní

a) Návrh

Navrhujeme vypustit z oznamovací povinnosti dle § 38da ZDP služby poskytované na území České republiky.

Zdůvodnění

V praxi se ukazuje, že tato oznamovací povinnost působí značné problémy. Např. v případě mezinárodní přepravy z ČR do zahraničí je nezbytné oddělovat částku za přepravu na území ČR. Mimo to je toto oznamování v zásadě duplicitní, neboť v případě, kdy je uzavřená smlouva, která může vést ke vzniku stálé provozovny na území ČR, je zde také oznamovací povinnost vůči správci daně. Jsme dále přesvědčeni, že oznamování těchto služeb, neodpovídá záměru této úpravy. Z tohoto

hlediska šlo především o to, podchytit informačně toky dividend a ostatních podobných příjmů z ČR.

b) Návrh

Navrhujeme speciální přechodné ustanovení ke změnám v § 38da ZDP s tím, že v rámci toho také navrhujeme, aby bylo možné použít novou úpravu § 38da ZDP ve znění této novely již pro zdaňovací období započatá v roce 2022.

Zdůvodnění

Námi navrhovaná změna v úpravě § 38da ZDP je ve prospěch daňových subjektů a ulevují V jeho administrativních povinnostech vůči státu. Zvláště pak v současné době jde o krok v souladu s cíli, pokud možno co nejvíce podnikatelům ulevit a proto by navrhovaná úprava měla být dobrovolně retroaktivní.

27) K § 35c a § 38l odst. 3 ZDP – Sleva na dani v případě střídavé péče - zásadní

V případě střídavé péče je poměrně velkým problémem uplatňování slevy v situaci, kdy se rodiče nedohodnou na způsobu uplatnění slevy. Toto téma bylo projednáváno i na společném semináři ve Smilovicích, kdy ze strany KDP ČR padl návrh, aby v takovémto případě celková roční sleva na dané dítě byla rozdělena na dvě poloviny s tím, že jednu polovinu by si uplatnil jeden rodič, druhou druhý. Tento návrh byl v zásadě pozitivně hodnocen i ze strany přítomných zástupců GFŘ. Z hlediska možného problému pořadí dítěte by bylo možné stanovit fikci, že takové dítě bude považováno za první dítě, resp. druhé či další následující. Je samozřejmé, že takový systém nemusí být pro všechny případy spravedlivý, ale této fikci mohou rodiče předejít tím, že se dohodnou. Proto navrhujeme do této novely zapracovat výše uvedenou změnu, která odstraní zbytečné, téměř neřešitelné situace jak na straně mzdových účetních, tak na straně statni správy.

28) K § 38w ZDP - zásadní

Návrh

Navrhujeme snížit sankce uvedené v daném ustanovení.

Zdůvodnění

Výše těchto sankcí je dle našeho názoru neúměrně vysoká. Tato sankce může být v případě osvobozeného prodeje dokonce daleko vyšší, než přidaný zisk z prodeje, a to i v případě, kdy je oznámení podáno pouze pozdě bez výzvy správce daně. V takovém případě by sankce mohla mít rdousící či škrtící efekt, což je v rozporu s ústavními principy, jak opakovaně judikovaly ÚS i NSS.

29) K systému zdanění svěřenských fondů, rodinných fundací, obdobných zahraničních uspořádání a jejich obmyšlených osob - zásadní

Na schůzce s MF a GFŘ dne 6. 1. 2022 KDP ČR avizovala, že by ráda otevřela širší diskuzi k systému zdanění SF, RF, obdobných zahraničních uspořádání a jejich obmyšlených osob. Níže je několik poznámek k současnému systému zdanění spolu s návrhy na případné změny zákona či výkladů, které by měly směřovat ke zvýšení právní jistoty a jednoznačnosti zdanění, případně ke zjednodušení způsobu zdanění.

Obecně máme za to, že úmyslem zákonodárce při poslední novele v roce 2015 bylo sjednotit systém zdanění SF a RF. Viz např. §8-1-i, §21c-1 a 2, §19-3-b, §21f, §22-1-g-3, §22-1-g-13, §25-1-zp a zq, §27-j, §36-2-a. Proto nepovažujeme rozdíly mezi zdaněním příjmů ze SF a RF uvedené níže za odůvodněné a navrhujeme zdanění sjednotit a rozpory odstranit výkladem nebo změnou zákona.

a) Obecně utvrdit výkladem princip, že používá-li se pojem SF nebo RF nebo zakladatel nebo obmyšlený, zahrnuje to i obdobné zahraniční jednotky a vztahy
b) §4-1-k, osvobození podpor nebo příspěvků z fundace či spolku s výjimkou rodinné fundace. Osvobození rozšířit na příspěvky z RF poskytované v režimu veřejně prospěšném (pokud rodinná fundace koná jako vedlejší činnost i veřejně prospěšnou práci a podporuje např. stipendii studenty, není důvod takové příspěvky osobám, které nejsou nějak spojeny se zakladatelem, neosvobodit).
c) §17a-2-f. Explicitně prodiskutovat možnost fungování RF se smíšeným účelem (převažující účel podpora rodiny, ve zbytku dobročinné účely). Diskutovat např. nad dvojím režimem uvnitř jednoho poplatníka.
d) §4a-b a §19b-2-a, bezúplatný příjem obmyšleného z majetku vyčleněného do SF pro případ smrti. Navrhujeme rozšířit i na případy vyčlenění do RF. Dále diskutovat okruh případů, na které se osvobození podle těchto ustanovení vztahuje. Např. tyto situace: (1) obmyšlený užívá bezúplatně nemovitost, která byla vyčleněna do SF/RF pořízením pro případ smrti, po smrti zakladatele, (2) obmyšlený dostane plnění ze SF/RF v podobě majetku v případě smrti zakladatele, apod.
e) §4a-m-3, příjmy obmyšleného v podobě majetkového prospěchu při bezúplatných vztazích z jeho majetku, který do svěřenského fondu vyčlenil … nebo z majetku, který byl vyčleněn (definovanou osobou blízkou). Navrhujeme rozšířit osvobození i na příjmy z majetku vyčleněného poplatníkem nebo osobou blízkou do rodinné fundace. Srovnej §10-3-c-3 a 4, kde u příjmů z majetku je uveden SF i RF.
f) Obecně prodiskutovat, o jaké příjmy jde v §4a-m-3 a o jaké v §10-3-c-3 a 4 a jak se tyto situace liší. Typicky např. (1) které ustanovené dopadá na situaci, kdy zakladatel a jeho rodina bydlí v domě, který byl vložen do SF nebo RF a nehradí nic nebo hradí pouze náklady na služby, ale nikoli tržní nájem (2) osvobození daru ze SF nebo RF obmyšlenému, apod.
g) §10-1-m, příjem obmyšleného ze SF. Navrhujeme rozšířit o příjem z RF.
h) §19-3-b, definice mateřské společnosti zahrnuje SF i RF. Potvrdit si, že v tomto kontextu se dle teleologického výkladu jedná o SF a RF v České republice nebo obdobná jednotka mimo Českou republiku, ale v EU nebo EHS, která prošla testem srovnatelnosti [KV H. Navrátilové]. Ostatní podmínky, např. §19-11, platí.

i) §19-10, rozšíření osvobození na EHS. Rozšířit toto osvobození i na RF a SF z EHS (Norsko, Lichtenštejnsko, Island).
j) Vyjasnit aplikaci pravidel ustanovení §22. V §22-1-g-3 a § 22-1-g-13 explicitně určit, že se § 22-1-g-13 vztahuje pouze na plnění z (ostatního) majetku SF nebo RF a nevztahuje se na plnění ze zisku SF nebo RF, obdobně určit, že je § 22-1-g-13 speciální k bodu § 22-1-g-14. Dále prodiskutovat speciálnost (lex specialis) ustanovení § 22-1-g-13 a § 22-1-h a §22-1-d (obdobně je vyjádřena v bodě § 22-1-g-14).
k) §38zd-3-a, povinnost uvést v prohlášení o majetku SF, jehož je poplatník zakladatelem nebo obmyšleným. Navrhujeme rozšířit i o RF.
l) Prodiskutovat smysl a účel „přednosti plnění ze zisku“ dle §21c-1 a 2 u RF a SF a situace, kdy by takové ustanovení nemělo být aplikováno – viz neshody u závěrů KV 572. Např. (1) situace, kdy se obmyšleným vrací majetek původně vložený zakladatelem, (2) situace, kdy obmyšlený má bezúplatný příjem z užívání majetku a zároveň RF nebo SF generuje zisk (ze stejného či jiného majetku), (3) plnění obmyšlenému ze SF nebo RF ve formě „transformovaného“ majetku (např. prodej původně vložené nemovitosti a převod peněžních prostředků obmyšleným) nebo (4) nepeněžitá plnění např. ve formě školného, hrazení zdravotní péče či obdobných plnění ze SF nebo RF.
m) Doplnění definice nabývací ceny akcií/podílů vložených do RF nebo SF zakladatelem u této RF nebo SF (viz. KV 573 bod II, závěr odložen) a možné cesty pro sjednocení přístupu v ZDP k nabývací ceně akcií/podílů a jiného majetku nabytého vkladem.

30) K § 260 daňového řádu – zásadní

V souladu s našimi předchozími návrhy navrhujeme, aby do DŘ byla doplněna možnost ministra financí nejen sankce promíjet, ale v definovaných situacích posunout termín pro podání přiznání či placení daní. Takovýto model výrazně zjednoduší danou situaci, kdy je v současné době tyto případy nutné řešit promíjením příslušenství vzniklého z titulu nedodržení termínu. Případná námitka, že takovéto řešení by bylo nevýhodné pro poplatníky, kteří mají přeplatek, je jednoduchým způsobem řešitelná tím, že v případě daného prominutí by měl poplatník možnost se rozhodnut, že pardon nevyužije a přiznání podá v řádném termínu, nebo tím, že poplatník, pokud by chtěl danou možnost využít, oznámí tuto skutečnost správci daně.

Připomínky zpracoval: Ing. Bc. Jiří Nesrovnal, člen Prezidia a vedoucí Sekce DPPO

Připomínky zaslali: RNDr. Petr Beránek, člen Sekce neziskové organizace; Ing. Aleš Havlín, člen Sekce DPPO; Ing. Bc. Jiří Nesrovnal, člen Prezidia a vedoucí Sekce DPPO; Ing. Zuzana Rylová Ph.D., vedoucí Sekce DPFO; MVDr. Milan Vodička, člen Prezidia a vedoucí Sekce IT; Ing. Aleš Zídek, člen Sekce DPPO